

ชื่อโครงการ	การจัดการที่เหมาะสมต่อสละเนินวงที่ปลูกเป็นพืชร่วมยาง
สาขา	พืชเกษตร
สถานที่ดำเนินงาน	สวนยางเขาสำนัก ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง อ.เมือง จ.นราธิวาส
ผู้ดำเนินงาน	นายสมยศ ชูกำเนิด นายไวยวิทย์ บุรณธรรม นายสุรพล สุขพันธ์ นายชัยโรจน์ ธรรมรัตน์

บทคัดย่อ

ได้ทำการศึกษาการปรับตัวของสละเนินวงและวิธีการจัดการที่เหมาะสมต่อสภาพการปลูกเป็นพืชร่วมยาง ดำเนินการที่สวนยางเขาสำนัก ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง จ.นราธิวาส เมื่อปี 2543 เป็นต้นมา โดยใช้แปลงปลูกสละเนินวงที่มีอายุ 7 ปีที่ปลูกเป็นพืชร่วมในแปลงยางพันธุ์ PB 235 ซึ่งมีระยะปลูก 3x7 เมตร ผลการศึกษาพบว่าสละเนินวงสามารถปรับตัวเจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้ดี และเป็นพืชที่มีศักยภาพสูงต่อการปลูกเป็นพืชเสริมรายได้ในสวนยางพารา โดยเฉพาะในพื้นที่บริเวณที่มีฝนตกชุก แต่มีความจำเป็นต้องรู้และเข้าใจถึงการดำเนินการในเรื่องของการจัดการ ได้แก่ การควบคุมทรงต้น การไว้จำนวนต้น/กอ การตัดแต่งทางใบและหน่อข้าง การป้องกันกำจัดศัตรูพืช ที่มีความสำคัญมากคือการจัดการเรื่องปุ๋ยน้ำ และการช่วยผสมเกสร ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในสวนยางในรอบปี เช่น ระดับร่มเงา พลังงานแสงที่ส่องผ่านทรงพุ่มยางพารา และการแข่งขันของระบบรากหาอาหารระหว่างยางพารากับต้นสละเนินวงนั้น มีอิทธิพลต่อการปรับตัวและให้ผลผลิตของสละเนินวง การใส่ปุ๋ยคอกในอัตรา 45 กก./กอ/ปี ร่วมกับปุ๋ย 8-24-24 อัตรา 3 กก./กอ/ปี และปุ๋ย 13-13-21 โดยแบ่งใส่เป็นช่วง ๆ สลับกับปุ๋ยคอกช่วง 1 1/2 - 2 เดือน/ครั้ง ทำให้ผลผลิตสละเนินวงที่ได้รับอยู่ในระดับดีน่าพอใจ การไว้จำนวนต้น/กอ จำนวน 2 ต้น/กอ มีความเหมาะสมที่สุดต่อการปลูกสภาพร่วมยางเมื่อใช้ระยะปลูกระหว่างต้น 5.0 เมตร ในขณะเดียวกันก็พบว่า การปลูกสละเนินวงเป็นพืชร่วมยางให้ได้ผลผลิตสูงและมีคุณภาพนั้น มีความจำเป็นต้องให้น้ำในช่วงฝนแล้งอย่างสม่ำเสมอ และพบว่า การปลูกสละเนินวงเป็นพืชร่วมไม่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของยางพารา แต่กลับมีแนวโน้มส่งผลดีต่อยางพารามากกว่าการปลูกพืชร่วมชนิดอื่น ๆ

-
- 1: เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ “พิกุลทองสองทศวรรษ”
 - 2: ศูนย์วิจัยยางสงขลา สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร
 - 3: ศูนย์วิจัยยางนราธิวาส สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร